

UOHSX004HULY

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R157/2012/VZ-15153/2013/310/MLr

Brno 12. srpna 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 25. 5. 2012, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 31. 5. 2012, navrhovatelem –

- společností **FIXUM a.s.**, IČ 25388886, se sídlem Muglinovská 270/105, 712 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 31. 1. 2012 JUDr. Jaroslavem Bursíkem, advokátem, Advokátní kancelář Law Office, se sídlem Belgická 196/38, 120 00 Praha 2,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-7395/2012/530/RNi ze dne 18. 5. 2012 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele,

- **statutárního města Olomouc**, IČ 00299308, se sídlem Horní náměstí 593, 779 11 Olomouc, učiněných před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku „**Výběr pojišťovacího makléře**“, oznámené písemnou výzvou ze dne 25. 1. 2012, a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –
- společnost **SATUM CZECH s.r.o.**, IČ 25373951, se sídlem Porážková 1424/20, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 5 citovaného zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-7395/2012/530/RNi ze dne 18. 5. 2012

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Postup zadavatele před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je dle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním citovaného zákona, obdržel dne 2. 3. 2012 návrh společnosti F I X U M a.s., IČ 25388886, se sídlem Muglinovská 270/105, 712 00 Ostrava (dále jen „**navrhovatel**“) na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů veřejného zadavatele – statutárního města Olomouc, IČ 00299308, se sídlem Horní náměstí 593, 779 11 Olomouc (dále jen „**zadavatel**“) učiněných před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku s názvem „Výběr pojišťovacího makléře“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) oznámenou dne 25. 1. 2012 písemnou výzvou čtyřem dodavatelům.
2. Úřad z vyjádření zadavatele ze dne 30. 4. 2012 zjistil, že zadavatel při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky *„vycházel jak z aktuální situace na trhu, tak z informací, které získal v rámci předcházejícího zadávacího řízení na tentýž předmět veřejné zakázky“*. Úřad dále učinil skutkové zjištění o tom, že zadavatel využil při kalkulaci předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky údajů uvedených v nabídkách uchazečů, které byly podány v rámci předchozího zadávacího řízení, konkrétně se jednalo o výši provize z pojistného hrazeného v příslušném období.
3. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že dle zadavatelem stanoveného způsobu výpočtu činí předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky cca 1 106 720 Kč za dobu trvání smlouvy v délce 48 měsíců, a to za předpokladu, že *„smluvní odměna uchazeče bude rovna 5% z pojistného hrazeného v příslušném období zájemcem, a že nedojde k výrazným změnám situace na trhu“*. Úřad při tomto výpočtu předpokládané hodnoty veřejné zakázky vycházel z *„ročního pojistného po všech poskytnutých slevách“* ve výši 5 533 594 Kč, které zjistil z pojistné smlouvy č. 7720113914 ze dne 11. 9. 2006. Zjištění Úřadu týkající se citované smlouvy doplňuji a upřesňuji o identifikaci účastníků jmenovaného závazkového vztahu; citovaná pojistná smlouva je uzavřena společností Kooperativa, pojišťovna, a.s. a dále společností Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. jako pojistitelem se zadavatelem jako pojistníkem.
4. Úřad dále v souvislosti se stanovením předpokládané hodnoty veřejné zakázky uvedl, že *„Pokud by zadavatel při výpočtu předpokládané hodnoty namísto hodnoty „roční pojistné po všech poskytnutých slevách“ operoval s hodnotou „roční pojistné“, tedy hodnotou*

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni odeslání výzvy ze dne 25. 1. 2012; podle tohoto znění zákona se posuzují úkony zadavatele a dodavatelů.

6 510 110 Kč, byla by předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky rovna částce ve výši 1 302 022,- Kč“.

5. Úřad dále zjistil, že dne 9. 2. 2012 obdržel zadavatel námitky navrhovatele proti zadávacím podmínkám, a dále že zadavatel o těchto námitkách nerozhodl.
6. Úřad zjistil z rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 16. 2. 2012, že zadavatel vybral jako nejvhodnější nabídku uchazeče SATUM CZECH s.r.o., IČ 25373951, se sídlem Porážková 1424/20, 702 00 Ostrava – Moravské Ostrava (dále jen „**vybraný uchazeč**“), a že zadavatel doručil oznámení o výběru nejvhodnější nabídky navrhovateli dne 20. 2. 2012. Úřad ve správním řízení učinil skutkové zjištění, že navrhovatel uplatnil dne 29. 2. 2012 proti výběru nejvhodnější nabídky námitky, a dále, že zadavatel o citovaných námitkách navrhovatele nerozhodl.
7. Úřad skutkově zjistil, že dne 1. 3. 2012 zadavatel a vybraný uchazeč uzavřeli smlouvu o makléřské činnosti.
8. Dne 2. 3. 2012 uplatnil navrhovatel u Úřadu písemný návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Navrhovatel se uplatněným návrhem domáhal, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, a dále, aby zrušil zadávací řízení.
9. Návrh navrhovatele ze dne 2. 3. 2012 směřoval proti stanovení ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů zadavatelem, které jsou vymezeny dle navrhovatele nepřiměřeně a diskriminačně.
10. Navrhovatel v uplatněném návrhu napadl, že zadavatel stanovil dílčí hodnotící kritéria v rozporu se zásadou transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, neboť dle navrhovatele případné hodnocení nabídek dle dílčích hodnotících kritérií bude zcela subjektivní, nepřezkoumatelné, jednotlivá dílčí kritéria jsou rovněž neměřitelná. Dle navrhovatele uchazečům není na základě zadávací dokumentace známo, jakým způsobem a jaké okolnosti budou v rámci jednotlivých dílčích hodnotících kritérií hodnoceny. Navrhovatel v souvislosti se stanovením dílčích hodnotících kritérií v uplatněném návrhu rovněž napadl to, že zadavatel v rozporu se zákonem nestanovil jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím jejich váhu.
11. Navrhovatel napadl postup zadavatele při vyřizování žádosti navrhovatele o dodatečné informace ze dne 2. 2. 2012. Zadavatel vyřídil žádost o dodatečné informace navrhovatele pouze tím, že dle zadavatele zadávací podmínky pro předmětnou veřejnou zakázku malého rozsahu jsou dostatečné a neobsahují žádné chyby v psaní ani početní, aniž by se zadavatel zabýval jednotlivými otázkami navrhovatele v žádosti o dodatečné informace.
12. Navrhovatel v návrhu rovněž uvedl, že zadavatel k žádosti o dodatečné informace navrhovatele ze dne 2. 2. 2012 neupřesnil způsob stanovení předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky malého rozsahu ve smyslu ustanovení § 13 a ustanovení § 14 zákona. Navrhovatel v této souvislosti uvedl, že předmětná veřejná zakázka, s ohledem na jiné veřejné zakázky zadávané zadavatelem s obdobným předmětem plnění, měla být zadána „*minimálně formou otevřeného podlimitního řízení*“.
13. Navrhovatel současně s návrhem na zahájení řízení ze dne 2. 3. 2012 uplatnil návrh, aby Úřad nařídil zadavateli jako předběžné opatření zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Usnesením č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-7797/2013/MLr ze dne 16. 5. 2013 předseda

Úřadu zastavil dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření, neboť takový návrh se stal uzavřením smlouvy na předmětnou veřejnou zakázku bezpředmětným. Předseda Úřadu rozhodl o návrhu na nařízení předběžného opatření na základě usnesení předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-5776/2012/310/MLr ze dne 26. 4. 2013 o převzetí věci dle ustanovení § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu, neboť nelze bez dalšího ponechat návrh, aniž by o něm správní orgán nerozhodl dle správního řádu.

14. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-5104/2012/530/RNi ze dne 22. 3. 2012 určil účastníkům správního řízení lhůtu do 3. 4. 2012, ve které byli účastníci oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy, vyjádřit v řízení své stanovisko, a lhůtu do 6. 4. 2012 vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Navrhovateli citovaným usnesením určil Úřad lhůtu sedmi dnů k doplnění návrhu o doklad o složení kauce dle ustanovení § 115 odst. 1 zákona, lhůtu pěti dnů k prokázání doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Zadavateli určil citovaným usnesením Úřad lhůtu pěti dnů k předložení dokumentace o veřejné zakázce dle ustanovení § 155 zákona a k předložení vyjádření k návrhu. Úřad ve výroku 8. citovaného usnesení přerušil řízení do doby uplynutí lhůty pro doplnění návrhu o doklad o složení kauce, prokázání doručení stejnopisu návrhu zadavateli a předložení dokumentace o veřejné zakázce dle ustanovení § 155 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

15. Úřad po posouzení toho, co ve správním řízení vyšlo najevo, vydal dne 18. 5. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-7395/2012/530/RNi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým návrh navrhovatele s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. d) zákona zamítl, neboť návrh nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle citovaného zákona v zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
16. Úřad posoudil předmětnou veřejnou zakázku dle stanovené předpokládané hodnoty jako veřejnou zakázku malého rozsahu ve smyslu ustanovení § 12 odst. 3 zákona, protože předpokládaná hodnota veřejné zakázky nepřekročila částku 2 000 000 Kč bez DPH.
17. Úřad dospěl na základě ustanovení § 17 písm. k) zákona, které definuje pro účely zákona pojem „zadání“, na základě ustanovení § 17 písm. m) zákona, které definuje pro účely zákona pojem „zadávání“ a na základě ustanovení § 18 odst. 5 zákona (*zadavatel není povinen zadávat podle zákona veřejné zakázky malého rozsahu; veřejný zadavatel je však povinen dodržet zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona*) k závěru, že „uzavření smluv na veřejné zakázky malého rozsahu neprobíhá v zadávacím řízení a nedochází tedy k jejich zadání podle zákona“.
18. Úřad v šetřeném případě dospěl k závěru, že zadavatel nebyl povinen zadat předmětnou veřejnou zakázku v některém ze zadávacích řízení dle zákona, a že návrh navrhovatele ze dne 2. 3. 2012 nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona v zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.

III. Námitky rozkladu

19. Navrhovatel proti napadenému rozhodnutí uplatnil rozklad ze dne 25. 5. 2012, který Úřadu doručil dne 31. 5. 2012. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 21. 5. 2012; navrhovatel podal tedy rozklad v zákonné lhůtě.
20. Navrhovatel se v uplatněném rozkladu domáhá, aby předseda Úřadu zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil k novému projednání, nebo aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že návrhu navrhovatele vyhoví.
21. Navrhovatel vytýká napadenému rozhodnutí, že je v rozporu s pozitivní právní úpravou. Úřad dle navrhovatele nesprávně zjistil skutkový stav, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, věc nesprávně právně posoudil a rovněž řízení vedl nesprávným procesním postupem.

Povinnost Úřadu přezkoumat postup zadavatele v případě veřejné zakázky malého rozsahu

22. Navrhovatel konkrétně uvádí v rozkladu, že Úřad je povinen dle navrhovatele přezkoumat postup zadavatele i v případě veřejné zakázky malého rozsahu. Navrhovatel uvádí, že pravomoc Úřadu přezkoumávat postup před uzavřením smlouvy na zakázku malého rozsahu je zakotvena v ustanovení § 18 odst. 5 zákona, který odkazuje na zásady stanovené v ustanovení § 6 zákona. Navrhovatel zároveň uvádí, že uvedený závěr byl potvrzen rovněž rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 132/2009-275 ze dne 26. 1. 2011.

Absence přezkoumání postupu zadavatele při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky Úřadem

23. Navrhovatel v uplatněném rozkladu napadá, že se Úřad pouze zabýval konkrétním vyčíslením předpokládané hodnoty, přičemž pochybení zadavatele dle navrhovatele spočívalo v nestanovení předpokládané hodnoty před zahájením zadávacího řízení; uvedené však Úřad nepřezkoumával.
24. Navrhovatel uvádí, že zadavatel je povinen stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky před zahájením zadávacího řízení dle ustanovení § 13, § 14 a § 15 zákona; zadavatel ve výzvě k podání nabídek ani jinde dle navrhovatele „blíže nestanovil, jakým způsobem určil, že se jedná o zakázku malého rozsahu“. Navrhovatel uvádí, že tímto postupem zadavatel porušil zásadu transparentnosti. Dle navrhovatele a dle jeho zkušeností jako stávajícího dodavatele veřejné zakázky s obdobným plněním pro téhož zadavatele měla být předmětná veřejná zakázka zadána „formou otevřeného podlimitního řízení“.

Úřad se věcně ani právně nezabýval návrhem navrhovatele

25. Navrhovatel vytýká Úřadu, že se v napadeném rozhodnutí „vůbec nezabýval ostatními argumenty navrhovatele směřujícími proti nezákonnému postupu zadavatele, a to zejména ke stanovení kvalifikačních předpokladů a způsobu hodnocení nabídek, přestože tyto skutečnosti jsou v rozporu s § 6 ZVZ“.
26. Navrhovatel napadá, že Úřad nesprávně procesně i hmotněprávně posoudil věc, když rozhodl o návrhu tak, že „nesměřuje proti postupu zadavatele“. Dle navrhovatele celý jeho návrh „je postaven na nesprávném postupu zadavatele“. Navrhovatel v podaném rozkladu a v této souvislosti uvádí, že návrh ze dne 2. 3. 2012 směřoval proti zadávacím podmínkám, proti obsahu výzvy o zahájení zadávacího řízení, proti postupu zadavatele

v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, proti tomu, že zadavatel nerozhodl o námitkách navrhovatele, proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, proti použití druhu zadávání předmětné veřejné zakázky.

27. Navrhovatel v rozkladu uvádí, že *„rozsah namítaných skutečností se tím nemění v tom smyslu, že navrhovatel očekává přezkoumání napadeného rozhodnutí zadavatele Úřadem, jakož i všech úkonů zadavatele z moci úřední v plném rozsahu“*. Navrhovatel vytýká Úřadu, že však věc nepřezkoumal z moci úřední, a dále že *„zcela zásadní a vybočující zcela mimo jakýkoliv právní rámec je posouzení Úřadu v tom, že zadavatelem zvolená hodnotící kritéria jsou stanovena v souladu se ZVZ“*.
28. Navrhovatel v podaném rozkladu shodně jako v návrhu uvádí, že *„zadavatel při stanovení kvalifikačních předpokladů nerespektoval zákonný požadavek na stanovení kvalifikace přiměřeným způsobem tak, aby se tato nestala nástrojem omezení efektivní hospodářské soutěže o předmět plnění veřejné zakázky“*. Navrhovatel v rozkladu uvedl, že zadavatel v rámci kvalifikačních předpokladů *„zcela nedůvodně stanovil limit pro pojištění profesní odpovědnosti uchazeče ve výši 500 mil. Kč, čímž došlo k porušení § 6 zákona...“*. Dle navrhovatele požadovaná výše pojištění je 250krát vyšší než výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky a postrádá jakýkoliv relevantní význam k plnění předmětu veřejné zakázky. Dle navrhovatele požadavek zadavatele, aby uchazeči prokázali technický kvalifikační předpoklad *„v rozsahu činnosti pojišťovacího makléře ve vztahu k pojistným smlouvám na pojištění majetku v hodnotě nejméně 10.000.000.000,- Kč...“*, a požadavek zadavatele, aby uchazeči prokázali technický kvalifikační předpoklad *„v minimální úrovni tak, aby dodavatele zaměstnával pro účely plnění této veřejné zakázky min. 5 vedoucích zaměstnanců s min. 5letou praxí“*, a dále požadavek zadavatele, aby uchazeči prokázali technický kvalifikační předpoklad *„v minimální úrovni tak, aby dodavatel zaměstnával za poslední 3 roky min. 15 zaměstnanců“*, jsou stanoveny nepřiměřeně a nedůvodně; bez přiměřených důvodů omezují hospodářskou soutěž a v rozporu se zákonem zvýhodňují část dodavatelů či dodavatele jednoho.
29. Navrhovatel dále spatřuje porušení zákona zadavatelem v tom, že zadavatel v článku 5 výzvy k podání nabídek stanovil hodnotící kritéria, aniž by uvedl způsob hodnocení nabídek podle těchto hodnotících kritérií. Jedná se o následující hodnotící kritéria: stručná historie uchazeče – kdy a jak firma vznikla, kdo ji založil a co dělal předtím; představení uchazeče s uvedením jeho velikosti (obrat, aktiva), druhu činnosti, počtu a druhu používaných komunikačních technologií, počítačových programů a databází, jiných zařízení a technologií, vozidel (vlastních, na leasing), adresy poboček, dosud uzavřené druhy pojištění a celkové pojistné za rok, výše jeho pojištění odpovědnosti; návrh činnosti a služeb makléře, které chce pro zadavatele provádět; výše provize od pojišťoven; počet zaměstnanců a případně i smluvních spolupracovníků; výkony za poslední rok (objem zprostředkovaného pojistného); vybrané reference; jak makléřská firma funguje (vnitřní organizace apod.); *„jak bude probíhat vzájemná komunikace s vámi jako klientem“*; se kterými pojišťovnami se makléři nejlépe pracuje a proč; *„která osoba se o vás konkrétně bude starat“*; jak bude zajištěn servis při nepřítomnosti kontaktní osoby; jaká je filozofie makléřské firmy při návrhu pojistného programu (na co dává důraz a proč); zda se firma na něco specializuje a jaké má výsledky; jak dokáže definovat svůj přínos pro klienta; další důležité informace dle uvážení makléře (např. specializace na určité oblasti apod.). Navrhovatel uvádí, že jmenovaná

hodnotící kritéria stanovená zadavatelem ve výzvě ze dne 25. 1. 2012 jsou pro hodnocení nabídek absolutně neurčitá a následně nelze ani hodnocení nabídek jakýmkoliv způsobem přezkoumat, protože závisí zcela na subjektivním posouzení předem neurčité množiny informací.

30. Navrhovatel spatřuje porušení zákona rovněž v tom, že zadavatel neposkytl navrhovateli k jeho žádosti dodatečné informace k zadávacím podmínkám, což je dle navrhovatele v rozporu s ustanovením § 6 zákona a rovněž s článkem 2.2 výzvy ze dne 25. 1. 2012, dle kterého zadavatel připustil oprávnění uchazečů žádat o dodatečné informace.

Nevydání rozhodnutí Úřadem o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření

31. Navrhovatel vytýká Úřadu, že porušil zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), když se vůbec nezabýval a nerozhodl o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Navrhovatel uvádí, že výše uvedeným nezákonným postupem vážně zasáhl do práv účastníka řízení.

Důkazní návrh navrhovatele v řízení o rozkladu

32. Navrhovatel podáním ze dne 13. 7. 2012 předložil důkaz listinou – „Informace k uveřejnění Statutárního města Olomouc“, a uvádí, že „*v průběhu správního řízení vedeném Úřadem obdržel informaci o výběru nejvhodnější nabídky pro veřejnou zakázku s názvem „Centrální pojištění nemovitého, movitého majetku, vozidel a odpovědnosti města a jeho organizací“ zadavatele (...) Z této informace prokazatelně vyplývá cena obvyklá v místě a čase ve výběrovém řízení obdobného rozsahu jako ve veřejné zakázce...*“. Navrhovatel dále uvádí, že důkaz předkládá v době, kdy se dověděl o skutečnostech, které jimi hodlá prokázat, a zároveň žádá Úřad, aby vzal tento důkaz při rozhodování na vědomí.

IV. Řízení o rozkladu

33. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu dne předal správní spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu.
34. Dne 18. 6. 2012 bylo Úřadu doručeno vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele, ve kterém uvádí, že se plně ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
35. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení s právními předpisy, správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

Stanovisko předsedy Úřadu

36. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím návrh navrhovatele s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. d) zákona zamítl, neboť návrh nesměřuje proti postupu,

který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona v zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

37. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit rozkladem napadené rozhodnutí a navrhovatelem uplatněný rozklad zamítnout.

V. K námitkám rozkladu

Povinnost Úřadu přezkoumat postup zadavatele v případě veřejné zakázky malého rozsahu

38. Navrhovatel vytýká v uplatněném rozkladu, že Úřad je povinen přezkoumat postup zadavatele i v případě veřejné zakázky malého rozsahu. Navrhovatel uvedl, že pravomoc Úřadu přezkoumávat postup před uzavřením smlouvy na zakázku malého rozsahu je zakotvena v ustanovení § 18 odst. 5 zákona, který odkazuje na zásady stanovené v ustanovení § 6 zákona, což je rovněž potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 132/2009-275 ze dne 26. 1. 2011.
39. K uvedené námitce uvádím, že Úřad správně ve svém rozhodnutí uvedl, že závazný postup zadavatele podle zákona o veřejných zakázkách v zadávacím řízení, jehož účelem je zadání veřejné zakázky, a to až do uzavření smlouvy nebo do zrušení zadávacího řízení, se dle ustanovení § 17 písm. m) zákona označuje jako „zadávání“.
40. Úřad ve svém rozhodnutí správně uvedl, že dle ustanovení § 18 odst. 5 zákona není zadavatel povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky malého rozsahu; veřejný zadavatel je však povinen dodržet zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona (zásada transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace). Samotné ustanovení § 18 odst. 5 zákona neupravuje postup předcházející uzavření smluv na veřejné zakázky malého rozsahu ani žádný jiný postup, který by byl Úřad povinen přezkoumávat ve správním řízení, nýbrž se jedná o „obecné výjimky z působnosti zákona“, jak sám zákon o veřejných zakázkách ustanovení v § 18 zákona označuje.
41. Vzhledem k tomu, že postup, který předchází uzavření smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu, není zákonem výslovně upraven, neprobíhá v zadávacím řízení, tedy nedochází k zadání postupem podle zákona o veřejných zakázkách (*nejedná se o zadávání dle zákona*), rozhodl Úřad ve věci správně, když dle ustanovení § 118 odst. 5 písm. d) zákona zamítl návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v souvislosti a před uzavřením smlouvy na předmětnou veřejnou zakázku malého rozsahu.
42. Zadavatel je sice povinen dodržet zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona, nicméně Úřad není povinen a tedy ani není oprávněn z důvodů shora uvedených přezkoumávat a rozhodovat, zda zadavatel při postupu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu dodržel zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona, neboť k uvedenému nemá žádné zákonné zmocnění (*dle článku 2 odst. 3 Ústavy České republiky a dle článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví*).
43. Dále v této souvislosti uvádím, že Úřad nemá rovněž zákonné zmocnění, a to dle ustanovení § 117 a § 118 a contrario, ukládat v případě postupu zadavatele před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu nápravná opatření (zrušit zadávací řízení

nebo jednotlivý úkon zadavatele), nařizovat zadavateli jako předběžné opatření zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení nebo pozastavit zadávací řízení. V této souvislosti uvádím, že navrhovatelem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 132/2009-275 ze dne 26. 1. 2011 se k otázce ukládání nápravných opatření nevyjadřuje a v tomto smyslu Úřad odvíjí intepretaci výhradně od znění zákona. Vzhledem k výše uvedenému shledávám námitku navrhovatele nedůvodnou.

44. O nápravném opatření, kterého se domáhá v návrhu navrhovatel – zrušit zadávací řízení, nelze fakticky ani právně rozhodnout. Jak bylo uvedeno výše, postup, který předchází uzavření smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu, není zákonem výslovně upraven, neprobíhá v zadávacím řízení, a proto nelze zrušit něco, co v režimu zákona vůbec neexistuje.
45. Pro úplnost uvádím, že nemožnost uplatnění návrhu u Úřadu v případě veřejných zakázek malého rozsahu neznamena, že by dodavatelé byli zcela zbaveni možnosti domáhat se ochrany svých práv a právem chráněných zájmů u nezávislých orgánů státní moci. Povinnost dodržovat zásady dle ustanovení § 6 zákona (v aktuálním znění § 6 odst. 1 zákona) je zadavatelům stanovena zákonem, a proto její porušení sankcionuje právo odpovědnosti za škodu způsobenou v důsledku porušení takové právní povinnosti. O takových nárocích rozhodují ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, obecné soudy. Ty potom posuzují porušení zásad dle ustanovení § 6 odst. 1 zákona při „zadávání“ veřejných zakázek malého rozsahu mimo režim zákona o veřejných zakázkách jako prejudiciální otázku.

Absence přezkoumání postupu zadavatele při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky Úřadem

46. Navrhovatel uvádí, že zadavatel je povinen stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky před zahájením zadávacího řízení dle ustanovení § 13, § 14 a § 15 zákona, zadavatel však ve výzvě k podání nabídek ani jinde dle navrhovatele „*blíže nestanovil, jakým způsobem určil, že se jedná o zakázku malého rozsahu*“. Navrhovatel namítá, že se Úřad pouze zabýval konkrétním vyčíslením předpokládané hodnoty, přičemž pochybení zadavatele dle navrhovatele spočívalo v nestanovení předpokládané hodnoty před zahájením zadávacího řízení; uvedené však Úřad nepřezkoumával. Dle navrhovatele předmětná veřejná zakázka není veřejnou zakázkou malého rozsahu, ale podlimitní veřejnou zakázkou.
47. Z ustanovení § 13 odst. 1 zákona vyplývá, že předpokládanou hodnotou veřejné zakázky se pro účely tohoto zákona rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, kterou je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Uvádím, že žádné ustanovení zákona neukládá zadavateli, aby ve výzvě k podání nabídek stanovil, „*jakým způsobem určil, že se jedná o zakázku malého rozsahu*“, dokonce uvedení výše a způsobu stanovení výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky není povinnou náležitostí zadávací dokumentace ve smyslu ustanovení § 44 odst. 3 zákona.
48. Nicméně uvedené nezbavuje zadavatele povinnosti vždy stanovit předpokládanou hodnotu v souladu a postupem dle zákona; ustanovení o předpokládané hodnotě veřejné zakázky jsou upravena v části první zákona s názvem „Obecná ustanovení“, a proto na rozdíl od části druhé s názvem „Zadávací řízení“ dopadají i na veřejného zadavatele veřejné zakázky malého rozsahu.

49. Zjištění předpokládané hodnoty veřejné zakázky ve smyslu ustanovení § 13 a násl. zákona ve správním řízení je rozhodující a významnou skutečností pro to, aby Úřad ve správním řízení mohl správně právně posoudit, zda zadavatel zvolil v souladu se zákonem postup pro zadání konkrétní veřejné zakázky s ohledem na výši její předpokládané hodnoty. Úřad ve správním řízení zjišťuje nejen vyjádření předpokládané hodnoty zadavatelem ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona, ale také to, čeho (jakého předmětu plnění veřejné zakázky) se tato předpokládaná hodnota týká, a posuzuje, zda zadavatel při jejím stanovení postupoval v souladu se zákonem. Teprve poté, co je ve správním řízení jednoznačně zjištěno a najisto postaveno, jaká je výše předpokládané hodnoty konkrétně zjištěného předmětu plnění veřejné zakázky, je Úřad povinen a oprávněn právně posoudit veřejnou zakázku podle výše předpokládané hodnoty ve smyslu ustanovení § 12 zákona, tj. zda se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, o podlimitní veřejnou zakázku nebo o nadlimitní veřejnou zakázku.
50. Ze správního spisu jsem zjistil, že Úřad zcela adekvátně procesně reagoval na výše uvedenou nutnost zjistit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a vydal usnesení č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-7967/2012/530/RNi ze dne 25. 4. 2012, kterým zadavateli uložil, aby podal vyjádření, *„jakým způsobem byla stanovena předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky, zejména zda byly při jejím stanovení zohledněny i aspekty předpokládaného vývoje v rámci zadavatelem vymezeného období plnění veřejné zakázky“*, a dále, aby zadavatel předložil výpočet stanovené předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky. Zadavatel ve lhůtě určené Úřadem tak učinil, a Úřad následně na základě vyjádření zadavatele *„Odůvodnění stanovení předpokládané hodnoty“* ze dne 30. 4. 2012 dospěl ke skutkovým zjištěním týkajícím se postupu zadavatele při stanovení předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky. Úřad náležitě přezkoumal stanovení předpokládané hodnoty zadavatelem, jak je zadavatel uvedl ve svém vyjádření ze dne 30. 4. 2012, přitom Úřad nepřijal do napadeného rozhodnutí zadavatelem uvedenou výši předpokládané hodnoty ve výši 1 375 000 Kč stanovenou pro plnění v délce 60 měsíců, ale Úřad přijal samotný způsob výpočtu předpokládané hodnoty, jak jej uvedl zadavatel.
51. K postupu Úřadu uvádím, že tato procesní aktivita Úřadu byla pak v dané věci rozhodující pro stanovení předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, a následně pro správné posouzení toho, zda se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, o podlimitní veřejnou zakázku nebo o nadlimitní veřejnou zakázku. Z obsahu správního spisu a z napadeného rozhodnutí tedy nade vší pochybnost vyplývá, že Úřad se stanovením předpokládané hodnoty náležitě zabýval, a proto námitka navrhovatele je v tomto ohledu zcela nedůvodná. V daném případě na základě správně zjištěného stavu věci není pochyb o tom, že zadavatel skutečně ve správním řízení prokázal, jakým způsobem stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, který následně Úřad přijal při zjištění výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Jestliže pak navrhovatel klade zadavateli k tíži, že tento způsob již neuvedl ve výzvě ze dne 25. 1. 2012, tak uvádím, že zadavateli žádná taková povinnost ze zákona nevyplývá, a proto taková námitka je nedůvodná.
52. K samotné zákonnosti stanovení předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky uvádím následující. Úřad správně a v nezbytném rozsahu zjistil, že zadavatel s vybraným uchazečem uzavřeli smlouvu o makléřské činnosti na předmětnou veřejnou zakázku, a dále ze smlouvy

č. 7720113914 ze dne 11. 9. 2006 zjistil pojistné ve výši 6 510 110 Kč a roční pojistné po všech poskytnutých slevách ve výši 5 533 594 Kč, smluvní odměnu uchazeče nabídnutou zadavateli ve výši 5 % v předcházejícím zadávacím řízení. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel a následně Úřad vycházeli z údajů, které existovaly před oznámením výzvy k podání nabídek ze dne 25. 1. 2012.

53. Vzhledem k tomu, že dle ustanovení § 15 odst. 2 písm. a) zákona je základem pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na služby v případě pojišťovacích služeb výše pojistného, jakož i jakýchkoliv jiných dalších odměn souvisejících s těmito službami, považuji výše uvedená zjištění Úřadu za nezbytná a stěžejní pro to, aby byla v souladu se zákonem stanovena předpokládána hodnota předmětné veřejné zakázky. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí, ve znění pozdějších předpisů, totiž vyplývá, že zprostředkovatelskou činnost v pojišťovnictví může za podmínek stanovených citovaným zákonem provozovat na území České republiky právnická nebo fyzická osoba jako pojišťovací makléř. Na tomto místě je tedy postaveno najisto, že Úřad skutečně postupoval v souladu zákonem, když byla pro něj právně významná výše pojistného, neboť v daném případě „makléřská činnost“ představuje právě „pojišťovací služby“ ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 písm. a) zákona.
54. Dle ustanovení § 14 odst. 1 zákona a ve spojení s ustanovením 15 odst. 1 vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky se stanoví na základě předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy, má-li být smlouva uzavřena na dobu určitou, tedy v daném případě za 48 měsíců. Vzhledem k uvedenému konstatuji, že Úřad nepřijal zadavatelem uvedenou předpokládanou hodnotu ve výši 1 375 000 Kč právě z toho důvodu, že ji zadavatel stanovil za 60 měsíců, nikoliv za 48 měsíců.
55. Následně jsem přezkoumal v řízení o rozkladu závěr Úřadu, že *„dle zadavatelem stanoveného způsobu výpočtu předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky, za předpokladu, že smluvní odměna uchazeče bude rovna 5% z pojistného hrazeného v příslušném období (...), činí cca 1 106 720 Kč, neboť roční výše smluvní odměny je rovna 276 680 Kč (...), a to za dobu trvání smlouvy 48 měsíců.“* Uvedený závěr Úřadu je zákonný a výše uvedený výpočet předpokládané hodnoty je správný (5% z „ročního pojistného po všech poskytnutých slevách“ ve výši 5 533 594 Kč = po zaokrouhlení 276 680 Kč x 4 roky plnění = 1 106 720 Kč). Následující výpočet hypotetické předpokládané hodnoty veřejné zakázky Úřadem rovněž dostal zákonným požadavkům, neboť základem pro její výpočet je opět výše pojistného ovšem bez poskytnutých slev (5 % z pojistného ve výši 6 510 110 Kč x 4 roky plnění = 1 302 022 Kč); závěr Úřadu o tom, že *„pokud by zadavatel při výpočtu předpokládané hodnoty (...) operoval s hodnotou roční pojistné, tedy hodnotou 6 510 110 Kč, byla by předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky rovna částce ve výši 1 302 022 Kč“* je tedy i matematicky správný. Ze zjištěného stavu věci nevyplývají žádné důvodné pochybnosti o tom, že při stanovení výše předpokládané hodnoty nebyl dodržen zákonný postup, a proto napadené rozhodnutí je věcně správně a zákonné. Posouzení Úřadu o tom, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, je věcně i právně správné, způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky v napadeném rozhodnutí je plně přezkoumatelný, jak je uvedeno výše.

56. K námitce navrhovatele uvádím, že Úřad ve správním řízení, resp. v napadeném rozhodnutí, postupoval plně v souladu se zákonem, a při vyjádření předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky respektoval ustanovení § 13 a násl. zákona.

Úřad se věcně ani právně nezabýval návrhem navrhovatele

57. Navrhovatel vytýká Úřadu, že se v napadeném rozhodnutí „*vůbec nezabýval ostatními argumenty navrhovatele směřujícími proti nezákonnému postupu zadavatele, a to zejména ke stanovení kvalifikačních předpokladů a způsobu hodnocení nabídek, přestože tyto skutečnosti jsou v rozporu s § 6 ZVZ*“.

58. K této námitce uvádím, že tomu tak skutečně je, přičemž Úřad ve správním řízení nejprve posoudil, zda dle ustanovení § 112 a následujících ustanovení zákona návrh směřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona, a dospěl k závěru, že zadavatel návrh nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona.

59. Jak uvedeno výše, postup, který předchází uzavření smlouvy na veřejnou zakázku malého rozsahu, není zákonem výslovně upraven, neprobíhá v zadávacím řízení upraveném zákonem, a tedy nedochází k zadání postupem podle zákona o veřejných zakázkách (*nejedná se o zadávání dle zákona*), a proto rozhodl Úřad ve věci správně, když dle ustanovení § 118 odst. 5 písm. d) zákona zamítl návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v souvislosti a před uzavřením smlouvy na předmětnou veřejnou zakázku malého rozsahu.

60. K námitce navrhovatele, že jím uplatněný návrh celý směřuje proti postupu zadavatele, uvádím, že zadavatel před uzavřením smlouvy dne 1. 3. 2012 na předmětnou veřejnou zakázku malého rozsahu, zcela jistě určitým způsobem postupoval (např. oznámil výzvu čtyřem dodavatelům, prováděl hodnocení nabídek apod.), avšak základní otázkou je, zda byl zadavatel v konkrétním případě povinen dodržet postup stanovený zákonem. Dle správného a zákonného posouzení Úřadu není zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku malého rozsahu v některém z druhů zadávacích řízení podle zákona; pouze pokud by veřejný zadavatel zahájil zadávání veřejné zakázky malého rozsahu postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, byl by povinen postupovat podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.

61. Vzhledem k tomu, že Úřad správně právně posoudil, že návrh navrhovatele nesměřuje proti zákonem stanovenému postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle zákona, shledávám předmětnou námitku rozkladu nedůvodnou.

Úřad nevydal rozhodnutí o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření

62. Navrhovatel vytýká v podaném rozkladu Úřadu, že porušil správní řád, když nerozhodl o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.

63. K uvedené námitce uvádím, že již není důvodná, neboť o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření bylo dne 16. 5. 2013 rozhodnuto.

64. Ze správního spisu vyplývá, že předseda Úřadu usnesením č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-5776/2013/310/MLr ze dne 26. 4. 2013 převzal věc dle ustanovení § 80 odst. 4 písm. b)

správního řádu za účelem vydání rozhodnutí o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření namísto nečinného Úřadu, který ve správním řízení nerozhodl o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření. V daném případě byly splněny podmínky pro postup dle ustanovení § 80 odst. 1 správního řádu – Úřad nevydal rozhodnutí v zákonné lhůtě, a zároveň předseda Úřadu se o tomto stavu dozvěděl, a proto učinil opatření proti nečinnosti ve smyslu ustanovení § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu, dle kterého nadřízený správní orgán může usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu. Jak vyplývá ze správního spisu, citované usnesení bylo doručeno navrhovateli a dále oznámeno ostatním účastníkům správního řízení veřejnou vyhláškou, jak ukládá ustanovení § 80 odst. 6 správního řádu.

65. Ze správního spisu jsem rovněž zjistil, že předseda Úřadu usnesením č. j. ÚOHS-S136/2012/VZ-7797/2013/310/MLr ze dne 16. 5. 2013 zastavil dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní řízení o návrhu navrhovatele, jímž se navrhovatel domáhal nařízení předběžného opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky, neboť návrh se stal uzavřením smlouvy bezpředmětným. Jestliže by Úřad vůbec nerozhodl o předmětném návrhu, bylo by navrhovateli nepřipustně odepřeno právo, aby o jeho věci (návrhu) bylo rozhodnuto. Vzhledem k tomu, že o předmětném návrhu již rozhodl předseda Úřadu dne 16. 5. 2013, bylo naplněno právo navrhovatele, aby o jeho věci (návrhu) bylo vždy správním orgánem rozhodnuto, a proto je tato námitka rozkladu již nedůvodná.

Důkazní návrh navrhovatele v řízení o rozkladu

66. Navrhovatel podáním ze dne 13. 7. 2012 předkládá jako důkaz listinu – „*Informace k uveřejnění Statutárního města Olomouc*“. Navrhovatel dále uvádí, že důkaz předkládá v době, kdy se dověděl o skutečnostech, které jím hodlá prokázat, a zároveň žádá Úřad, aby vzal tento důkaz při rozhodování na vědomí.
67. V podání ze dne 13. 7. 2012 navrhovatel tvrdí, že v průběhu správního řízení vedeného Úřadem obdržel „*informaci o výběru nejvhodnější nabídky pro veřejnou zakázku s názvem „Centrální pojištění nemovitého, movitého majetku, vozidel a odpovědnosti města a jeho organizací“ zadavatele Statutárního města Olomouc...*“, a dále, že „*tato nová informace je zcela zásadní pro rozhodnutí ve věci samé (...) předkládá ji (...) v okamžiku, kdy se o předmětné skutečnosti dozvěděl*“. Dle ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Vzhledem k tomu, že se dle navrhovatele jedná o novou skutečnost, kterou následně navrhovatel prokazuje listinou „*Informace k uveřejnění*“ z neuvedeného dne, budu k této skutečnosti přihlížet ve smyslu ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu.
68. Navrhovatel uvádí, že v zadávacím řízení na veřejnou zakázku s názvem „*Centrální pojištění nemovitého, movitého majetku, vozidel a odpovědnosti města a jeho organizací*“ byla vybrána nejvhodnější nabídka, a tudíž lze prokazatelně zjistit cenu obvyklou v místě a čase služeb obdobného rozsahu jako v předmětné veřejné zakázce.
69. K této nové skutečnosti uvádím, že Úřad ve správním řízení zjistil na základě vyjádření zadavatele ze dne 30. 4. 2012, že „*při stanovení předpokládané hodnoty předmětné veřejné*

zakázky vycházel jak z aktuální situace na trhu, tak z informací, které získal v rámci předcházejícího zadávacího řízení na tentýž předmět veřejné zakázky“, a dále Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „při kalkulaci předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky pak zadavatel využil údajů uvedených uchazeči v nabídkách, jež byly podány v rámci předchozího zadávacího řízení konkrétně se jednalo o výši provize z pojistného hrazeného v příslušném období“.

70. V této souvislosti uvádím, že dle ustanovení § 13 odst. 2 zákona předpokládanou hodnotu stanoví zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění; nemá-li zadavatel k dispozici takové údaje, stanoví předpokládanou hodnotu na základě údajů a informací získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním, popřípadě na základě údajů a informací získaných jiným vhodným způsobem. Pro stanovení výše předpokládané hodnoty je rozhodný den odeslání oznámení či výzvy o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění.
71. Vzhledem k tomu, že dle tvrzení navrhovatele byla teprve v průběhu správního řízení (zahájeného dne 18. 5. 2012) vybrána nejvhodnější nabídka ve veřejné zakázce s názvem „Centrální pojištění nemovitého, movitého majetku, vozidel a odpovědnosti města a jeho organizací“, nemohl zákonně zadavatel, potažmo ve správním řízení Úřad, využít tyto údaje, zejména pak výši pojistného, pro stanovení předpokládané hodnoty předmětné veřejné zakázky, protože výzva k podání nabídek byla oznámena již dne 25. 1. 2012. V době před 25. 1. 2012 byl zadavatel povinen stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, a to na základě údajů a informací v souladu s ustanovením § 13 odst. 2 zákona. Skutečnosti tvrzené navrhovatelem tak nemají relevanci pro zákonnost stanovení předpokládané hodnoty a jeho právní posouzení Úřadem, protože se nejedná o údaje či informace ve smyslu ustanovení § 13 odst. 2 zákona nutné pro stanovení předpokládané hodnoty, které by mohl zadavatel mít k dispozici před oznámením výzvy k podání nabídek. Vzhledem k nerelevantnosti navrhovatelem uváděné skutečnosti a k tomu, že stav věci byl Úřadem zjištěn v rozsahu ustanovení § 3 správního řádu a právně správně posouzen, neprovedl jsem navrhovatelem navrhaný důkaz.

VI. Závěr

72. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
73. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. JUDr. Jaroslav Bursík, advokát, Advokátní kancelář Law Office, Belgická 196/38, 120 00 Praha 2
2. statutární město Olomouc, Horní náměstí 593, 779 11 Olomouc
3. SATUM CZECH s.r.o., Porážková 1424/20, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava,

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy